

smo pokopali tudi »Bavhovega bajtarja«. Dne 4. decembra nas je zapustil J. Vrhovnik, bivši posestnik in gospodar lepega Otiškega posestva. Istega dne se je poslovil od nas krojač Jurij Pešl. Dalje časa je bil slab, pri zavesti pa je bil do zadnje ure. Dne 7. decembra smo ga spremili na njegovi zadnji poti z veliko udeležbo znancev in prijateljev. Bog bodi rajnim milostljiv sodnik — žalujočim ostalim pa naše sožalje!

Noršinci pri Ljutomeru. Tužni glas je zadonel iz lin vaške kapelice 5. decembra ter naznanil smrt očeta Franca Vaupotič iz Noršinec. V visoki starosti 83 let ga je Vsemogočni poklical iz doline solz v nebeški raj. Blagopokojni je bil dober gospodar, krščanski oče svojih otrok, od katerih je najmlajša redovnica v Slovenski Bistrici, ter je bil priljubljen pri vseh, ki so ga poznali. Pred vojno je bil član trške godbe Ljutomerske. Zadnje čast mu je izkazala gasilska četa, mestna godba in veliko število sorodnikov in prijateljev. Rajnemu naj bo Bog plačnik — ostalim pa naše sožalje!

Sv. Barbara v Halozah. Dne 5. decembra je umrl in je bil 7. decembra pokopan Franc Petrovič, posestnik iz Paradiža, oče tukajšnjega g. poštarja. Naj počiva v miru, preostalim pa naše sožalje!

Sv. Barbara v Halezah. Dne 8. decembra je umrla znana trpina, vdova Marjeta Tmeršič iz Malega Paradiža, v 82. letu starosti. V mladih letih je bila cerkvena pevka za časa znanega g. župnika in državnega poslanca Božidarja Rajča. Lepe tolažilne besede ji je v slovo govoril domači g. župnik. Cerkevne pevke so ji zapele ob grobu poslovlino pesem. Vsem obiskovalcem in dobrotnikom Bog plačaj! Rajnici želimo večni mir in pokoj — žalujočim naše sožalje!

Sestrže. V petek 26. novembra je Vsemogočni poklical na večno plačilo posestnika in cerkvenega ključarja Janeza Vedlin iz Lešja, v starosti 71 let. Njegov življenjski cilj je bil »Vse za Boga«, katerega je nad vse ljubil. Kot vreden sin sv. Frančiška je zvesto spolnjeval pravila tretjega reda, katerega ud je bil. Z rožnim vencem v roki, v srcu pa Boga, je hodil na delo, zato je mir božji počival nad njegovo hišo in družino. Dolgih 25 let je bil cerkveni ključar ter je kot tak mnogo pripomogel za čast in lepoto hiše božje. Rad je prebiral »Slov. gospodarja« in druge katoliške liste, saj ga je smrt našla pri čitanju. Kako so ga ljudje spoštovali, je pokazal njegov pogreb, ko ga je spremila na božjo njivo mladane vsa fara. G. župnik se je v lepem govoru poslovil od njega. V imenu Prosvetnega društva, čigar član je bil rajni, je g. Korošec v lepih besedah orisal pokojnikovo delo na prosvetnem polju. Pevci Prosvetnega društva so se od umrlega poslovili z žalostinko. Počivaj v miru, dragi Janez — preostalim pa naše sožalje!

Skorno pri Šoštanju. Po kratki in mučni bolezni je 5. decembra umrl v starosti 59 let Jože Navodnik, posestnik v Skornem. Rajni je bil vesele narave, dober gospodar in dober katoličan. Skozi pet let je bil ključar cerkve Sv. Antona, kateri je vzorno gospodaril. Pokopali smo ga ob obilni udeležbi sorodnikov in prijateljev 7. decembra. Počivaj v miru — ostalim naše sožalje!

Mozirje. Dne 5. decembra je umrl Anton Hlačun, starejši fant naše fare. Pokojni je bil zglede katoličan in vzoren gospodar na svojem posestvu v Lepi njivi. Bil je imovit in se je tudi ravnal po nauku sv. Cerkve: »Če imaš veliko, dajaj veliko...« Mnogo je daroval za zvonove in podpiral katoliška društva. Reveži so ga daleč naokoli poznali kot svojega velikega dobrotnika. Kako je bil priljubljen, je pokazal njegov pogreb 7. decembra. Rajni dobrotnik počivaj v miru — ostalim naše sožalje!

Dobrna pri Celju. Dne 9. decembra smo spremili k večnemu počitku našega nadvse ljubljivega tovariša Miha Kos, posestnika iz Dobrne. Rajni je bil res ugleden, globoko veren mož, zvest svoji ženi polnih 41 let in še bolj zvest pa je bil Bogu, ki se je zavedal, da za njega živi in bo moral tudi enkrat pred njim dati pravičen odgovor. Da je bil rajni priljubljen med ljudmi, je pokazal spreved rajnega, ki se ga je udeležilo ogromno število njegovih prijateljev in znancev. Pogreba se je udeležila tudi gasilska četa. Spreved je vodil g. dekan Pavel Žagar iz Nove cerkve ob asistenci domačega g. župnika Franca Urleba in g. kaplana Drago Lesjaka. Na pokopališču pri odprtem grobu se je od rajnega poslovil v lepih besedah g. dekan. Rajnemu v čast je daroval g. Josip Mastnak za tukajšnje občinske reveže 100 din. Rajnemu bodi večni mir — ostalim pa naše sožalje!

Polje pri Podčetrtku. Kakor je pred 1900 leti srečal vstali Zveličar na velikonočni ponedeljek na peti v Emavs svoja učenca, tako je tudi zadnji teden srečal Tebe, dragi Kovačičev Tonček, in Ti rekel: »Pridi!« Ti si Ga spoznal, se mu ljubeznivo nasmehnili in šel z njim v lepšo deželo, kjer je večna pomlad, 39 pomladi si preživel tu na zemlji. Žalostno, kot bi plakali, so zvonili poljski zvonovi, za katere si se Ti največ trudil in nabiral prispevke. Sonce je pokukalo še enkrat v tej zimski puščobi, kakor da bi se hotelo še enkrat posloviti od Tebe. Tužno je bilo slovo na Miklavževo nedeljo za vedno od mame in ateka, bratov in sester, ko si zapustil svojo rojstno hišo in ko si se poslovil še enkrat od prijaznega Brezovca. Dolga vrsta pogrebov Te je spremljala na Tvoji zadnji poti, dokaz, da so Te imeli vsi radi in da nisi imel sovražnika. Domačega g. župnika sta spremljala sosednja gg. župnika. Lepo se je poslovil od Tebe ob grobu domači g. župnik. In pesem, ki jo je zapele domači pevski zbor pri hiši in ono na pokopališču, sta presunili vsakega v srce. Res, bil si žrtev svetovne vojne, kakor je rekel g. župnik v govoru. Mnogim ni prizanesla, tako tudi Tebi ne. Kot prvojenca Te je atek izbral, da mu boš sledil, ko bo on omagal. Cerškov grunt potrebuje močnega, zdravega gospodarja. Radi boleznim si se temu odpovedal in si po okrevanju poiskal novo službo pri svojem bratu Jošku v Velenju. Kakor doma, tako si bil tudi tukaj priden in marljiv kakor čebela. Od zore do mraka Te je bilo samo delo in nič počitka. Toda bolezen se je vgrizla v Tvoje telo in Te glodala tako dolgo, dokler Te ni popolnoma zgledala. Ves strn in izmučen si si poželet, da bi šel domov k ateku in mami. A komaj dva dni si bil doma, pa si se že preselil v večno

življenje. Tonček, spominjaj se nas pri Jezusu in svoji nebeški Mami, mi Te ne bomo pozabili!

Vestnik ZAKS.

Ker se mnogi zanimajo, kaj je z »Brazdo«, objavljamo potek seje širšega odbora ZAKS, ki se je vršila dne 28. novembra v Celju. Najprej so se obravnavale društvene stvari. Stavljen je bil predlog, da dobi ZAKS dva delegirana delegata v Kmetijsko zbornico. Prečitana so bila poročila kmetijskih šol glede uradniškega položaja. Navzoči so z žalostjo ugotovili, da kmetijske strokovne šole v Sloveniji ne soglašajo med seboj v oceni predelanega gradiva in v primerjavi z nižjimi razredi srednjih šol. Z zadoščenjem se je vzelo na znanje stališče šentjurske kmetijske šole, ki je v tem oziru dala najboljšo oceno. Sklenilo se je, da gre deputacija k g. banu, da stvar glede uradniškega položaja razčisti ter da se da čimprej predlog ministrstvu. Stavljen je bil tudi predlog za tečaj za podružnične tajnike, predsednike in blagajnike, ki se bo vršil najbrž v Ponovičah, ter predlog za tečaj za občinske tajnike, ki ga naj priredi županska zveza.

Sledila je seja konzorcija »Brazde«. Na glasovanje sta prišla dva predloga. Prvi predlog, ki ga je stavil tov. Munda, je sledeči: Da se »Brazda« združi z glasilom Kmečke zveze. Tov. Ovsevník in Bantan ta predlog popravita v toliko, da novonastalo glasilo ne sme imeti naslov »Brazda«, ker s tem, da mi ne damo tega naslova, imamo štiri leta pravico list ponovno izdajati. Novo glasilo ne sme biti glasilo Kmečke zveze, ampak splošno stanovsko glasilo. Konzorcij, ki bi to glasilo izdajal, mora biti sestavljen iz članov ZAKS in članov Kmečke zveze v razmerju 1:1. — Drugi predlog mariborske podružnice se je glasil: Da »Brazda« še nadalje izbaja ter da se izboljša glede vsebine tudi s strokovnimi članki. Tiska se pa naj v tisti tiskarni, ki nam nudi najugodnejše pogoje. Nujne društvene stvari pa bi naj objavljali tedniki. — Ker so se nekateri udeleženci glasovanja vzdržali, jih je glasovalo samo sedem. Od teh štirje za predlog mariborske podružnice, a trije za predlog tov. Munde. Zmagal je kljub manjšini prvi predlog, ker je imel tov. Munda s seboj pooblastila za glasovanje. To je do neke mere nepravilno, ker se ni prej javilo, da so glasovnice veljavne. Če bo odbor Kmečke zveze naš predlog sprejel, bomo pač imeli skupno glasilo; če pa ne, bomo morali z vsemi silami podpreti našo »Brazdo«. Ako pa skupno glasilo ne bo odgovarjalo, bomo »Brazdo« izdajali naprej. S tem tako rekoč nismo ničesar izgubili. — Tajništvo podružnice ZAKS v Mariboru.

Otiški vrh pri Dravogradu. Letošnja slaba letina nas je primorala, da smo prodali živino pod ceno, da bi mogli plačati davke. Sadje je še precej dobro obrodilo, zlasti jabolka; zato smo imeli nekaj časa upanje, da bomo za jabolka toliko skupili, da bi se preskrbeli za zimo z živcem, ker mora marsikateri kmet kupovati rž že za setev, za kruh pa sploh vse. Jabolka smo v začetku prodajali po 50 par do 1.50 din za kilogram, pozneje pa sploh ni nihče več vprašal za jabolki. Kar se tiče gospodarstva, je mnogoteri del gozda že popolnoma izžran, zlasti pri nekaterih kmetih, ki so bili primorani v prejšnjih letih sekati dan za dnem; sedaj pa, ko se je cena lesu nekoliko dvignila, je gozd prazen. Žalosten je pogled po takih opustošenih gozdovih. Kdor je bil pred leti v našem Otiškem vrhu, je rekel:

»Vi se še lahko postavljate s svojimi gozdovi, ker stojijo v njih še pravi orjaki!« Sedaj so pa tisti orjaki že zginiti, ostali so še samo panji na njihovem mestu. Naši gozdovi predstavljajo sliko, kakor bi šla preko njih vojna vihra. Pa še druge nesreče nas obiskujejo. Pred nekaj dnevi je pogorela »Peharova« domačija. Ogenj je uničil sploh vse, ker je bilo vse pod eno streho. »Peharova« je sedaj že tretjič pogorelo.

Marija Snežna. Blato imamo takšno, da smo ponekod do kolen v njem. Rdeči petelin je dvakrat zaporedoma zapele, najprej je pogorela Janšnikova gostilna, potem pa pri Sfilgoju hlev in skladišče. Malo pred adventom sta se poročila Tiliška Fekonja in Konrad Gungl od Sv. Jurija. Mlademu paru želimo obilo sreče in božjega blagoslova!

Jarenina. Kakor je vojaku potrebna obnovitev v rabi orožja, kar se zgodi pri orožnih vajah, tako je tudi bilo potrebno, da smo imeli po dveh letih obnavljanje sv. misijona. Vsa fara se je odzvala povabilu g. kanonika Čičeka, ki že 40. leto